

- 2) След това формулираме математически този статистически модел.
- 3) Проверяваме неговата валидност за достатъчно голям и достоверен исторически материал от XVI–XX в.

4) Ако открием, че теоретичният модел се потвърждава от изчислителния експеримент, ще предложим методика за датиране на древните събития.

Нека $C(t)$ е обемът на всички текстове, написани за годината t от съвременниците на тази година. Както и по-горе, ще построим графиката на обема на времевия интервал (A, B) . Разбира се, точният вид на тази графика $C(t)$ не ни е известен. Работата е в това, че с течение на времето първичните текстове, които са написани от съвременниците на събитието на годината t постепенно са били загубени. До наши дни е достигнала само някаква част. Графиката $C(t)$ можем да наречем **ГРАФИКА НА ПЪРВИЧНИЯ ФОНД ИНФОРМАЦИЯ**. Да приемем, че съвременниците на епохата (A, B) са описали най-подробно някои години, тоест за тези години те са фиксирали много информация. Причината за такава неравномерна информация тук няма да обсъждаме, тъй като за нас сега не това е важно. На езика на графиката на обема $C(t)$, такива „подробно описани от съвременниците“ години, личат по това, че в графиката на обема има скок.

Да се запитаем, какъв е механизмът на загуба и забравяне на писмената информация, довеждаща с течение на времето към спад във височината на $C(t)$ и към нейната деформация. Ще дефинираме **МОДЕЛ ЗА ЗАГУБА НА ИНФОРМАЦИЯТА**.

МОДЕЛ: Въпреки че с течение на времето височината на графиката $C(t)$ намалява, все пак **ЗА ТЕЗИ ГОДИНИ, ЗА КОИТО СЪВРЕМЕНИЦИТЕ СА НАПИСАЛИ ПОВЕЧЕ ТЕКСТОВЕ, ЩЕ СЕ ЗАПАЗЯТ И ПОГОЛЯМАТА ЧАСТ ОТ ТЯХ**.

За преформулирането на този модел е полезно да постъпим по следния начин. Фиксираме някой момент от времето M , вдясно от точката B , рис. 5.2., и построяваме графиката $C_M(t)$, която показва обема на текстовете, които са „доживели“ до момента M и описват събитията в годината t от историческата епоха (A, B) .

С други думи, числото $C_M(t)$ показва обема на първичните древни текстове от година t , запазили се до „момента на наблюдение на фонда“ в година M . Графиката $C_M(t)$ можем условно да наречем графика на „остатъчния фонд информация“, запазена от епохата (A, B) до годината M . Сега нашият модел може да бъде преформулиран по следния начин.

ГРАФИКАТА НА ОБЕМА НА ОСТАТЪЧНИЯ ФОНД $C_M(t)$ ТРЯБВА ДА ПРАВИ СКОКОВЕ ПРИБЛИЗИТЕЛНО В СЪЩИТЕ ГОДИНИ ОТ